

HIRVI

Alces alces

Tuntomerkit:

Hirvi on Suomen suurin nisäkäs. Painoa sillä on 200-550 kg ja niskan kohdalla säkäkorkeus on 170 cm. Turkin väri on tummanruskean-harmahtava. Jalat ja jalkoväli ovat lisäksi luonnonvalkoiset. Uroshirvella kasvaa vuosittain uudet sarvet, jotka ovat joko leveät lapiosarvet tai hankosarvet. Sarvet putoavat keväällä ja ovat komeimmillaan syksyllä kiima-aikana, jolloin niitä käytetään mahtailuun ja joskus taisteluunkin urosten välillä. Hirven eräs lajinomainen ruumiinkohta on ns. parta eli kello, kaulan alle sikiövaiheessa muodostuva ihopoimu, johon aikuisella saattaa kasvaa erityisen pitkiäkin karvoja.

Levinneisyys:

Suomessa hirvi on levinnyt tunturialueita lukuun ottamatta koko maahan ja levisi 1970-luvulla suorastaan räjähdysmäisesti. Nykyinen kanta pidetään metsästyksen avulla n. 80 000 yksilössä. Hirvi tekee tuhojaan mm. taimikoissa ja on vaaratekijä liikenteessä, mikäli kanta suurenisi liiaksi.

Ravinto:

Ruuakseen hirvi käyttää talvisin männynversoja ja lehtipuiden kuorta, kesäisin mieluusti horsmaa ja muita ruohokasveja sekä koivun lehdeksiä. Syksyn tullen se suosii varpuja, mm. mustikkaa. Suuri osa hirven ajasta kuluu syömiseen. Kesällä se syö helposti sulavaa ravintoa jopa 40 kg vuorokaudessa. Sillä onkin uskomaton kyky käyttää ravintoarvoltaan kaikkein parhaimpia kasveja. Hirvi on märehijä, joka liikkuu ilta- ja aamuhämärissä. Silloin hirvikolarin mahdollisuus on liikenteessä suurimmillaan.

Lisääntyminen:

Hirvet eivät ole yksiavioisia, vaan sonni saattaa paritella jopa kymmenenkin lehmän kanssa. Kiimassa olevaa uroshirveä kannattaa varoa, sillä sen potku on nopea ja suuntautuu etujalalla eteenpäin kohti vihollista. Keväällä hirvilehmä synnyttää 1-2 vasaa, jotka seuraavat emää, kunnes uusi vasa taas syntyy. Hirvilehmäkin voi puolustaa kiivaasti

vasaansa, joten sellaisen tavatessaan on viisasta poistua rauhallisesti paikalta.